

Expedient 277/23

El Consell Tributari, en sessió de 4 d'octubre de 2023, ha aprovat el següent informe:

“El Consell Tributari, en sessió de 4 d'octubre de 2023, de conformitat amb l'article 47.1.b) de la Llei 1/2006, de 13 de març, reguladora del règim especial del municipi de Barcelona i l'article 2.1.b) del seu Reglament orgànic, emet informe relatiu a la proposta realitzada per la Gerència de Pressupostos i Hisenda sobre la modificació de l'Ordenança fiscal 3.10, reguladora de taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis. La sol·licitud d'emissió d'informe de 6 de setembre de 2023 s'acompanyà en la mateixa data i es completà en 8 de setembre de 2023 i 22 de setembre de 2023 amb els següents documents: (i) proposta de text del projecte normatiu; (ii) document on consta la redacció vigent, la proposta de modificació normativa i l'explicació de la motivació de la proposta; (iii) informe tècnic de 26 de juliol de 2023 de la Gerència de Serveis Urbans de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins sobre l'impacte econòmic de la modificació de l'Ordenança fiscal 3.10; (iv) informe justificatiu de 26 de juliol de 2023 de la Gerència de Serveis Urbans de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins sobre la modificació de l'Ordenança fiscal 3.10; (v) proposta normativa de la Gerència de Serveis Urbans de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins; (vi) memòria justificativa d'1 de setembre de 2023 de la Gerència de l'Institut Municipal del Paisatge Urbà i la Qualitat de Vida del projecte d'Ordenança fiscal reguladora de la taxa per l'aprofitament publicitari del domini públic mitjançant lones publicitàries de gran format; (vii) informe tècnic-econòmic de 1 de setembre de 2023 de la Direcció de Serveis de Recursos de l'Institut Municipal del Paisatge Urbà i la Qualitat de Vida per a la determinació de la quantia de la taxa per aprofitament especial del domini públic derivat de la instal·lació de lones publicitàries; (viii) proposta normativa de 9 de juny de 2023 de l'Institut Municipal de Paisatge Urbà; (ix) informe justificatiu de juliol de 2023 de la Direcció de Serveis de Gestió Econòmica i Control de Recursos; (x) proposta normativa de la Direcció de Serveis de Gestió Econòmica i Control de Recursos, i (xi) informe justificatiu de 21 de setembre de 2023 de la Direcció de Planificació Estratègica i Fiscalitat de la Gerència de Pressupostos i Hisenda relatiu a la modificació de l'Ordenança fiscal 3.10, taxa per l'aprofitament especial o privatiu del domini públic (terrasses i vetlladors).

L'examen que realitza el Consell Tributari sobre les ordenances reguladores dels ingressos de dret públic, així com sobre qualsevol altra disposició de caràcter general, relativa totalment o parcialment als ingressos de dret públic, es limita a l'anàlisi jurídica dels textos normatius continguts a l'expedient.

INFORME

I.- Introducció

La modificació que se sotmet a informe del Consell Tributari proposa canvis en els art. 2, 3, 5, 7, 8 i 9 de la taxa prevista a l'OF 3.10 i també introdueix modificacions en les disposicions addicionals primera i segona d'aquesta ordenança.

II.- Sobre el procediment normatiu

El procediment per a la modificació de l'Ordenança fiscal (OF) haurà d'ajustar-se a les previsions contingudes als articles 15 a 19 del RDL 2/2004, pel que s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL) i l'expedient haurà de contenir tota la documentació exigida per la normativa aplicable, incloent-hi el preceptiu informe econòmic financer que valori les conseqüències pressupostàries derivades de l'aprovació de l'ordenança i en el cas de les taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic, o per finançar total o parcialment els nous serveis, els informes tècnic econòmics en els quals es posi de manifest el valor de mercat o la previsible cobertura del cost exigits per l'article 25 del TRLRHL.

Sense perjudici del que s'ha afirmat el Consell Tributari realitza les següents precisions i observacions a la proposta normativa que se li sotmet a informe:

III.- Observacions

Es proposa la modificació dels articles 2, 3, 5, 7, 8 i 9 que recauen sobre aspectes fonamentals del règim jurídic de la taxa prevista en l' OF 3.10 que es refereixen tant als elements de la seva identificació com als corresponents de quantificació. Així mateix es proposa la modificació de les disposicions addicionals primera i segona de la referida OF. La nova redacció dels quals és la següent:

A) “Art. 2n. Fet imposable.

1. Constitueix el fet imposable la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal i la prestació de serveis de gestió municipal sobre el domini públic estatal.

2. A aquests efectes s'entén per:

1. Ocupacions de l'espai públic per mudances: Ocupacions de l'espai públic per trasllat o canvi dins del terme municipal de Barcelona, o entre aquest i altres localitats ~~i viceversa~~, de tota mena de mobiliari usat i dels seus complements (robes, paraments, aixovar domèstic, objectes ornamentals així com material d'oficina, documents i biblioteques, entre altres) o algunes de les operacions complementàries de trasllat, com ara inventari, preparació, desarmat i armat, embalatge i desembalatge, càrrega i descàrrega, estiba, condicionament, manipulació, dipòsit i emmagatzematge.
2. (.../...)
3. (.../...)
4. Ocupacions per reserves d'estacionament de maquinària de treball i vehicles no inclosos en altres apartats: Tota ocupació temporal de la calçada i espais de la via aptes per a la circulació de vehicles a motor i persones per:
 - a)
 - b) Altres usos temporals que requereixin una ocupació de l'espai públic ~~i que no constitueixin reserva d'estacionament de les reserva de vehicles~~ per facilitar l'encotxament, desencotxament i transport de persones per esdeveniments socials, culturals, congressos acadèmics, comercials o lúdics.
5. *Ocupacions de l'espai públic per lones publicitàries sobre bastides tubulars destinades a la rehabilitació de façanes o sobre tancats de protecció de tota classe d'obres.”*

1.- En els números 1.1 i 1.4 b) es realitzen precisions que no afecten el règim jurídic de la taxa sinó que aclareixen la redacció de la norma eliminant termes innecessaris (1.1) i reiteratius (1.4 b).

2.- En el número 5 s'incorpora un supòsit d'ocupació del domini públic local que suposa una especificació del fet imposable. Cap problema presenta aquesta proposta en la mesura que s'adapta plenament als articles 2 a) de la LGT i 20.1 del TRLHL. En efecte, en aquests darrers preceptes, l'element objectiu del fet imposable tipifica dues situacions: la primera, es relaciona amb la utilització privativa de béns demaniais i la segona, exigeix l'aprofitament especial derivat d'aquests últims. Es tracta de dos fets diferents ja que un d'ells requereix la

seva utilització per part d' un subjecte, és a dir, el seu ús particular, exclusiu i exclouent, mentre que l' altre supòsit requereix que de la seva existència en resulti un benefici, aprofitament, per a un subjecte. Són dos fets jurídics que només comparteixen la necessitat que existeixin béns de domini públic, en aquest cas local, respecte dels quals els subjectes es troben en situacions diferents.

Doncs bé, en el cas concret, la pròpia lletra de la norma es refereix a "*Ocupacions de l'espai públic*" i el terme "ocupació" significa "*Omplir un espai o lloc*", "*instal·lant-s'hi*", (DLE), de manera que des d'aquesta perspectiva suposa la utilització particular, privativa d'un bé i, en conseqüència, si aquest últim té la qualificació de domini públic local en els termes previstos a l'article 20.1 del TRLRHL es realitza el pressupost de fet al qual s' ha fet referència. A aquests efectes cal tenir en compte que el mateix text refós a l'article 20.3 s) disposa expressament que:

“Conforme a lo previsto en el apartado 1 anterior, las entidades locales podrán establecer tasas por cualquier supuesto de utilización privativa o aprovechamiento especial del dominio público local, y en particular por los siguientes:

(...)

s) Instalación de anuncios ocupando terrenos de dominio público.”

Sense oblidar que l' article 20.4 x) del mateix text legal esmentat disposa a més que es pot establir taxes:

“por cualquier supuesto de prestación de servicios o de realización de actividades administrativas de competencia local, y en particular por los siguientes:

(...)

x) Utilización de columnas, carteles y otras instalaciones análogas para la exhibición de anuncios”.

Precepte aquest últim que completa l'anterior i que sembla ratificar la possibilitat prevista en el número i lletra de l' article 20 esmentat anteriorment. Com a conclusió cal doncs afirmar que l'especificació regulada a l'article 2.5 del projecte d'ordenança, des d'aquesta perspectiva, s'adapta plenament a l'article 20.3 del TRLHL.

Així s'ha pronunciat el Consell Tributari en l'expedient 970/21, al qual es fa remissió, en el que es fonamenta i declara que no hi cap l'establiment d'una taxa per utilització privativa del domini públic "*per publicitat visible des de la via pública i situada en terrenys o espais de*

propietat privada”. Precisament, i conseqüència de l’anterior, es planteja “*el problema de determinar si les bastides que es col·loquen per la restauració o rehabilitació d’edificis o façanes, s’entén situades al domini públic local o a la propietat privada*”. Doncs bé, s’assenyala en el citat Informe, sobre la base dels articles 2 a) y 3 B) de l’ OF 3.10 y de l’article 34 de l’ordenança sobre l’ús de les vies i els espais públics (OUVPEP), que “*El problema que llavors es planteja és si la publicitat instal·lada sobre les esmentades bastides es considera que està situada sobre domini públic o sobre la propietat privada. Sembla, d’acord amb els preceptes citats de l’OF 3.10, i de l’OUVPEP que les bastides es considera que estan situades sobre el domini públic i, en conseqüència, també ho estaria la publicitat que suportessin.*” I conclou que “*L’establiment d’una taxa per la utilització privativa o l’aprofitament especial del domini públic per la instal·lació de publicitat en espais de domini públic s’ajusta al que estableix l’art. 20.3 del TRLRHL*”.

Per tot això no es realitza cap retret d’il·legalitat sobre aquest aspecte concret.

B) “Art. 3r. Supòsits de no subjecció.

No es meritaren les taxes, amb independència de l’obligació de sol·licitar la llicència corresponent, en les utilitzacions o aprofitaments següents:

1. *Els guals corresponents als edificis historicoartístics o monumentals, mentre estiguin en obres.*
2. *(.../...)*
3. *(.../...)*
4. *(.../...)*
5. *L’ocupació de la via pública per al rodatge, **filmació o sessió fotogràfica, sempre que no tinguin finalitat lucrativa**, sens perjudici de l’obligatorietat d’obtenir la pertinent autorització municipal i de pagar els serveis que, amb tal motiu, es requereixin, com també les despeses originades pel deteriorament i els desperfectes que s’hi puguin causar.*

(.../...)

*14. **L’ocupació de la via pública per lones amb publicitat institucional sobre bastides tubulars destinades a la rehabilitació de façanes o sobre tancats de protecció de tota classe d’obres.***”

1.- D’acord amb l’article 21 del TRLRHL, la proposta regula els denominats “*Supòsits de no subjecció*”. Així, en el número 5 d’aquesta última, es simplifica la terminologia utilitzada substituint els termes “*rodatge de documentals, audiovisual de ficció i dramàtics, TV (programes i reportatges), audiovisuals amb finalitat artística i audiovisuals corporatius i/o institucionals i altres possibles en fotos o films sempre que no tinguin finalitat comercial o*

publicitari” per *“filmació o sessió fotogràfica”* (3.5). A més es modifica el seu abast. En efecte, com se ha transcrit es produeix la modificació dels termes utilitzats en la ordenança actualment vigent per la de *“sempre que no tinguin finalitat lucrativa”*.

Doncs bé, sobre aquest concret aspecte el Consell Tributari considera que la proposta de modificació no s'oposa a cap norma legal. Tot això sens perjudici de la conveniència d' aclarir que és el subjecte que realitza l' activitat descrita qui refereix la manca d'ànim de lucre. Pel que fa a la resta, amb caràcter general, el Consell considera que aquesta modificació reflecteix la regulació de l' article 24.4 del TRLHL.

2.- Per la seva banda, en el número 14 s' incorpora un supòsit de no subjecció vinculat a l'article 2.5 de la proposta d'ordenança ja analitzat. En efecte, en aquest últim s'especifica un nou fet imposable que, d'acord amb la terminologia prevista, s'associa a l'ocupació de *“l'espai públic”*. Doncs bé, respecte del supòsit de no subjecció al que ara s' al·ludeix es delimita negativament el fet imposable excloent del seu àmbit d' aplicació, l' ocupació d' un espai públic concret, a saber: la via pública. Sobre això, considera el Consell Tributari que, d'una banda, seria convenient delimitar, a aquests exclusius efectes, què és *“l'espai públic”*. D'altra banda, la no subjecció es vincula a l'anomenada *“publicitat institucional”*. En aquest sentit podria ser clarificador incorporar una definició del que, també a aquests efectes, es considera per *“institucional”*.

C) *“Art. 5è. Exempcions.*

No estan obligats al pagament de la taxa, amb independència de l'obligació de sol·licitar la llicència corresponent:

7. Les activitats de rodatge, filmació o sessió fotogràfica, incloses les que utilitzin vol de drons per a la captació d'imatges, quan la seva finalitat no sigui lucrativa, és a dir, quan la seva finalitat no sigui comercial ni estigui vinculada a cap activitat econòmica.

8. Els centres i institucions educatives i formatives, així com els estudiants dels centres, quan sol·licitin un permís d'ocupació per a dur a terme activitats educatives, de lleure i culturals, sempre que no tinguin ànim de lucre.”

1.- En el número 7 es proposa una modificació concordant amb la proposta incorporada a l' article 3.5 al temps que s' especifica que, en l' àmbit de l' exempció, s' inclou l' activitat tipificada quan en la seva realització s' utilitzin drons. És doncs una norma que clarifica l' element objectiu de l' exempció regulada.

2.- En el número 8 s' incorpora un nou supòsit d' exempció en la redacció del qual es parteix de la norma actualment en vigor, que delimita els subjectes, centres públics, als quals és d'

aplicació, i s' amplia a qualsevol centre i institució sense ànim de lucre que realitzi les activitats transcrites. Doncs bé des d'aquesta perspectiva cap retret d'il·legalitat es pot realitzar. Val a dir que tal com es dedueix de l' Informe emès per la Gerència de Serveis Urbans, Parcs i Jardins de Barcelona (Direcció de serveis generals), incorporat a l' expedient, sobre la motivació de la proposta, aquesta darrera equipara a tots els subjectes que estan en la mateixa situació respecte de les activitats realitzades. A més cal afegir que no és aliè a aquest supòsit de modificació el propi article 24.4 del TRLHL:

“4. Para la determinación de la cuantía de las tasas podrán tenerse en cuenta criterios genéricos de capacidad económica de los sujetos obligados a satisfacerlas”.

Per la resta cal afegir que en el text proposat s'utilitza el terme "institucions..." que justifica encara més, si és possible, l' assenyalat a l' article 3.14 de la proposta.

D) “Art. 7è. Quota tributària.

1. Quan s'utilitzin procediments de licitació pública, l'import de la taxa estarà determinat pel valor econòmic de la proposició sobre la qual recaigui la concessió, autorització o adjudicació.

2. Amb caràcter general, sens perjudici de les peculiaritats que determinats aprofitaments puguin establir, la quota tributària de la taxa estarà determinada per la fórmula següent:

$$\text{Quota tributària} = PB \times S \times T \times FCC \times FCA \times FCH$$

On PB és la tarifa bàsica; S, la superfície en metres quadrats de la utilització o l'aprofitament; T, el temps en dies de la utilització o de l'aprofitament, sempre que no s'estableixi una durada mínima en altres articles de la present Ordenança; FCC, el factor corrector del carrer; FCA, el factor corrector de la classe d'utilització o d'aprofitament; i FCH, el factor corrector per als supòsits de guals a immobles destinats a habitatge.

2.1. La tarifa bàsica (PB) per metre quadrat o fracció i dia d'utilització o d'aprofitament és de 0,4966€.

2.2. Regles per a l'aplicació del factor superfície (S):

- a) La superfície serà la que ocupi la utilització o l'aprofitament.*
- b) La superfície per a tots els usos o aprofitaments serà com a mínim de dos metres quadrats.*
- c) En el cas de guals i de reserva d'estacionament, de parada i prohibicions d'estacionament, la superfície serà igual a la longitud de l'aprofitament en la línia de la vorera arrodonida per excés multiplicada per una amplada de tres metres.*

- d) Quan la utilització o l'aprofitament es faci mitjançant un vehicle, la superfície serà la de la seva projecció en el sòl.
- e) Es considera que l'espai mínim que ocupa un mòdul bàsic de vetllador (una taula amb quatre cadires és de 2,25 m²). En el cas d'un mòdul reduït de vetllador (una taula i dos cadires) la superfície mínima és de 1,20 m². No es poden autoritzar més taules del nombre que resulti de dividir la superfície autoritzada per 2,25 m² (mòduls bàsics) o per 1,20 m² (mòduls reduïts).
- f) En el cas dels guals i zones de prohibició d'estacionament, els metres d'ocupació que passin de 5 lineals es comptaran dobles.
- g) .../...
- h) La superfície d'ocupació de l'espai públic (S) serà la mateixa en funció del tipus d'ocupació.

Concepte
Mudances
Tipus A i B = 30 m² (màxim 2 vehicles)
Tipus A – Vehicle pma ≤ 3,500 + no mitjans mecànics externs, <i>que no afecti la circulació de vehicles i sense dret a reserva d'estacionament.</i> 30 m ² (cada 2 vehicles)
Tipus B – La resta de vehicles

Concepte
Bastides = 30 m ² (màxim cada 2 vehicles)
Grues: En funció del nombre d'eixos
Tipus A (vehicles 2/4 eixos) = 48,5 m ²
Tipus B (vehicles 5/6 eixos) = 76 m ²
Tipus C (vehicles ≥ 7 eixos) = 100 m ²
Tipus A – Vehicle 2/4 eixos
Tipus B – Vehicle 5/6 eixos
Tipus C – Vehicle + ≥ 7 eixos

Concepte
Reserves que no constitueixin reserva d'estacionament de les regulades a l'article 34 de l'Ordenança de circulació de vianants i vehicles: En funció de l'activitat que es produeixi.
<i>Reserves requerides a títol personal (casaments, esdeveniments...)</i>
Tipus A = 10 m ² (cada 2 vehicles)
<i>Encotxament, desencotxament i transport de persones</i>
Tipus B = 30 m ² (cada 2 vehicles)
<i>Càrregues i descàrregues de material amb implicació vehicles</i>
Tipus C = 30 m ² (cada 2 vehicles)
<i>Altres ocupacions sense vehicle o plataforma sobre vehicle lleuger (màxim 750 kg)</i>

Les tarifes bàsiques es veuran incrementades pel factor corrector del carrer segons la categoria fiscal del carrer, A,B,C, D o E, *segons els dies d'ocupació*

~~efectiva~~ i en el cas de tractar-se de més de 2 vehicles el tram d'ocupació es veurà incrementat per conjunts de 2 en 2 tant en els casos de jornada completa com a 1/2 jornada, exceptuant els elements (plataformes, grups electrògens...) que serà d'un en un.

2.3 Regles per a l'aplicació del temps (T):

- El temps és el de la durada de la utilització, l'aprofitament o la prestació de serveis.
- .../...
- .../...
- .../...
- .../...

2.4 Regles per a l'aplicació del factor corrector del carrer (FCC):

- El factor corrector del carrer és el determinat per a cada categoria de carrer als efectes de l'impost sobre activitats econòmiques, en el quadre següent:

b)

Categoria carrer	A	B	C	D	E, F, Z (I=industrial)
Factor corrector	5,00	3,00	1,75	1,25	1,00

- A l'efecte d'assignació del factor corrector del carrer corresponent en la present taxa, s'han d'aplicar els criteris següents:

(.../...)

- Als efectes d'aplicació en el cas d'ocupació de via pública amb terrasses, el valor FCC s'aplicarà per a totes les categories de carrer, definides específicament per a aquesta ocupació en el gràfic annex a l'ordenança, acumulativament de conformitat amb el següent escalat, per trams de nombre de taules:
 - o D'1 a 4 taules: 0,5.
 - o De 5 a 8 taules: 0,6.
 - o De 9 a 12 taules: 0,7.
 - o Més de 12 taules: 0,8.

2.5 El factor corrector de la classe d'ocupació o d'aprofitament (FCA) és el que correspon a cadascun de les següents ocupacions i aprofitaments:

Ocupació o aprofitament	Factor
c) Terrasses, taules i cadires com a elements annexos als establiments excepte els esmentats anteriorment	
- Situats en vies públiques de categoria 0	3,92670

- <i>Situats en vies públiques de categoria 1</i>	2,61780
- <i>Situats en vies públiques de categoria 2</i>	1,55054
- <i>Situats en vies públiques de categoria 3</i>	0,80548
- <i>Situats en vies públiques de categoria 4</i>	0,44301
- <i>Situats en vies públiques de categoria 5</i>	0,20137

3 <i>Altres aprofitaments subjectes a taxes fixes:</i>	(Imports en euros)
a) <i>Rodatges, filmacions o sessions fotogràfiques amb finalitat lucrativa, amb independència del pagament d'altres serveis que es requereixin i amb autorització municipal prèvia, incloses les imatges captades mitjançant vol de drons, (la utilització de parcs, jardins i platges queda exclosa d'aquesta tarifa), quan la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini es realitzi:</i>	
- <i>utilitzant 10 o més vehicles tècnics implicats en l'activitat, per cada dia i localització.</i>	600,00
- <i>utilitzant menys de 10 vehicles tècnics implicats en l'activitat, per cada dia i localització.</i>	480,00
b) <i>Rodatges, filmacions o sessions fotogràfiques amb finalitat lucrativa, amb independència del pagament d'altres serveis que es requereixin i amb autorització municipal prèvia, incloses les imatges captades mitjançant vol de drons, en cas de que es sol·liciti el tancament total o parcial d'un parc, jardí o platja, s'aplicarà l'import de la taxa prevista per a l'ocupació d'espais en funció de la seva categoria:</i>	
- <i>Espais de 1a categoria, per cada dia o fracció</i>	3.790,00
- <i>Espais de 2a categoria, per cada dia o fracció</i>	810,00
- <i>(.../...)</i>	
- <i>(.../...)</i>	
e) <i>Prestació de serveis de temporada a les platges, conforme a la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes. (Aquesta quantitat es considera l'import mínim, a partir del qual els licitadors presentaran una proposta d'alça d'aquest preu en forma de percentatge)</i>	
<i>Guingueta bar amb wc, gandules, para-sols i terrassa 100 m² núm. 1 - platja Sant Sebastià</i>	64.406,08
<i>Guingueta bar amb wc i terrassa 100 m² núm. 2 - platja Sant Sebastià</i>	255.187,28
<i>Guingueta bar amb wc i terrassa 100 m² núm. 3 - platja Sant Sebastià</i>	317.953,96
<i>Guingueta bar amb wc i terrassa de 100 m² núm. 1 – plata de Sant Miquel</i>	295.236,84
<i>Guingueta bar amb wc i terrassa 100 m² núm. 2 - platja Sant Miquel</i>	327.445,03
<i>Gandules i para-sols platja Barceloneta</i>	65.192,20
<i>Guingueta de gelats – platja de Barceloneta</i>	10.659,50

<i>Gandules i para-sols, núm. 1 núm. 2 platja Somorrostro</i>	71.910,11
<i>Guingueta de gelats platja Nova Icària</i>	4.970,20
<i>Guingueta bar amb gandules, para-sols, wc i terrassa 100 m² núm. 1 – platja Nova Icària</i>	217.466,21
<i>Guingueta bar amb gandules, para-sols, wc i terrassa 100 m² núm. 2 – platja Nova Icària</i>	172.772,09
<i>Guingueta bar amb gandules, para-sols, wc i terrassa 100 m² núm. 1 – platja de Bogatell</i>	132.047,24
<i>Guingueta bar amb gandules, para-sols, wc i terrassa 100 m² núm. 2 – platja de Bogatell</i>	190.123,35
<i>Guingueta bar amb gandules, para-sols, wc i terrassa 100 m² núm. 3 – platja de Bogatell</i>	160.543,42
<i>Guingueta bar amb gandules, para-sols, wc i terrassa 100 m² núm. 1 – platja Mar Bella</i>	61.856,38
<i>Guingueta bar amb gandules, para-sols, wc i terrassa 100 m² núm. 2 – platja Mar Bella</i>	58.768,88
<i>Guingueta bar amb gandules, para-sols (si la guingueta es situa a la sorra) wc i terrassa 100 m² núm. 1 i núm. 22 – platja o passeig Marítim de la Nova Mar Bella</i>	48.867,60
<i>Guingueta bar amb wc i terrassa 100 m² núm. 1 i núm. 2- Passeig marítim Llevant</i>	108.393,98
<i>f) Aprofitament temporal de llocs i espais destinats a l'ús comú dels parcs, jardins i platges, per dia o fracció</i>	
<p><i>1. Espais de primera categoria: Parc de la Ciutadella, Jardins de Rubió i Lluch, Parc de Montjuïc (Jardins Teatre Grec, Fossar del Castell de Montjuïc, Jardins de les Escultures, Jardins de Laribal, Jardins Joan Brossa, Zones enjardinades Mies van der Rohe, Jardins de Joan Maragall, Jardins de Mossèn Cinto Verdaguer, Jardins de Mossèn Cossta i Llobera, Jardins d'Amargós), Jardí de Can Sentmenat, Jardins de la Tamarita, Jardins de Poeta Eduard Marquina (Turó Park), Park Güell, Parc del Laberint d'Horta, Parc de Cervantes (exceptuant el Roserar). Parc Diagonal Mar, Jardins de Vil·la Amèlia i Vil·la Cecília, Parc del Centre del Poblenou.</i></p> <p><i>•Si l'ocupació supera els 3522,22 m²</i> <i>•Si l'ocupació està entre els 1.408,90 m² i els 3522,22 m²</i> <i>•Si l'ocupació és inferior a 1.408,90 m², es cobrarà a raó de 0,48 euros el m² ocupat.</i></p>	<p>3.790 1.895</p> <p>3.790 1.895</p>
<p><i>2. Platges de Barcelona (inclosa la zona de Banys del Fòrum):</i></p> <p><i>•Si l'ocupació supera els 1.965,35 m²</i> <i>•Si l'ocupació està entre els 784,16 m² i els 1.965,35 m²</i> <i>•Si l'ocupació és inferior a 784,16 m², es cobrarà a raó de 0,27 euros el m² ocupat.</i></p>	

3. Espais de segona categoria: la resta de parcs, jardins i espais i zones verdes de la ciutat:	810
•Si l'ocupació supera els 1.922,39 m2	405
•Si l'ocupació està entre els 768,96 m2 i els 1.922,39 m2	
•Si l'ocupació és inferior a 768,96 m2, es cobrarà a raó de 0,11 euros el m2 ocupat	
	171
<i>j)Utilització del domini públic municipal dels equipaments municipals per incloure hi les antenes de telefonia mòbil:</i>	
—Tipus d'espai A	10.710
—Tipus d'espai B	12.030
—Tipus d'espai C	13.680

7.4 Quota tributària de la taxa per lones publicitàries a l'espai públic

$$TF = TBD * \text{nombre de dies} * (1+T1) * (1+T2A) * 1+T2B)$$

La tarifa base diària (TBD) corresponent a una determinada localització 'i', s'obté com a resultat de multiplicar la mitjana diària d'impressions per el valor publicitari (VP) i per un coeficient del 10%, valor del coeficient en tant per u: 0,1 (gravamen de l'activitat).

$$TBDi = \text{Mitjana diària impressions} * 0,011 * 0,1$$

- Grups de tarifa en funció de la mitjana diària d'impressions:

Taula

Grup	Persones /dia	Mitjana / dia	Taxa /diària (€)
1	> 400.000	486.869	1071,11
2	300.001 – 400.000	338.631	744,99
3	250.001 – 300.000	273.140	600,91
4	200.001 – 250.000	224.045	492,90
5	150.001 – 200.000	170.909	376,00
6	100.001 – 150.000	126.411	278,11
7	50.001 – 100.000	74.058	162,93
8	≤ 50.000	26.000	57,20

- El valor publicitari (VP) o valor de mercat de l'ús publicitari = 0,011 euros. Addicionalment, i per tal de regular la intensitat de l'ús publicitari i adequar la tarifa base diària a l'impacte real sobre el paisatge, les tarifes relacionades a la Taula anterior es veuran incrementades en els següents percentatges:

Definició de teixit urbà especial (TURE): Inclou conjunts especial o emblemàtics, eixos de vianants o de circulació.

- *Coeficient teixit urbà especial tipus 1 (T1). Dins dels conjunts definits en el punt anterior, el subtipus 1 inclou conjunts arquitectònics i/o urbanístics que comparteixen una idiosincràsia i reconeixement ciutadà de conjunt, en els quals l'element publicitari es beneficia de l'entorn en el qual està ubicat per raons de centralitat, paisatge i alhora singularitat, o conjunts d'alt valor patrimonial.*

El Front marítim

- *Passeig Colom*
- *Pg. Isabel II, fins Pla de Palau , inclòs tot el seu perímetre.*
- *Pg. Joan de Borbó*
- *Zona Fòrum 2004*
- *Front de la platja de la Barceloneta*

Places i conjunts amb valor afegit

- *Plaça de Santa Maria*
- *Plaça Francesc Macià*
- *Plaça d'Espanya*
- *Plaça de les Glòries*
- *Plaça Cerdà*
- *Plaça de Sant Jaume*
- *Plaça Sagrada Família i zona d'influència.*
- *Plaça Universitat*
- *Plaça Urquinaona*
- *Plaça Catalunya i tots els seus eixos d'unió: c. Pelai, ronda Universitat, ronda Sant Pere i c. Fontanella.*
- *Pla de la Catedral.*

Als conjunts descrits a la llista anterior se'ls aplicarà el recàrrec T1 del 15%, valor del coeficient en tant per u: 0,15.

- *Coeficient teixit urbà especial tipus 2: Dins dels conjunts definits anteriorment com a teixit urbà especial (TURE) , el subtipus 2 inclou grans eixos de vianants i comunicació, eixos representatius, emblemàtics, de referència i que per la seva pròpia naturalesa (amplitud, traçat, disseny, etc) es poden considerar com una unitat amb unes perspectives de visió àmplies.*

Grans eixos de vianants, i/o zones comercials

- *Passeig de Gràcia*
- *Portal de l'Àngel*
- *La Rambla*
- *Rambla de Catalunya*
- *Via Laietana*

Grans vies i eixos de circulació rodada

- *Gran Via de les Corts Catalanes (entre pl. Glòries i pl. Cerdà)*
- *Avinguda de la Diagonal (des de la pl. Glòries fins a la inserció a la via B-23)*
- *Carrer Aragó*
- *Carrer Balmes*
- *Ronda de Dalt*

- *Ronda del Llobregat*

- *Ronda del Mig*

Als conjunts descrits a la llista anterior se'ls aplicarà el recàrrec T2A del 10%, valor del coeficient en tant per u: 0,1. Ateses les especials característiques d'aquests elements, i atenent al seu impacte visual màxim d'algunes localitzacions en funció de la seva orientació, s'estableix un segon recàrrec addicional acumulatiu T2B del 10%, valor del coeficient en tant per u: 0,1, per aquells conjunts en situació ortogonal i xamfrans en sentit del trànsit rodat.

- *En aquells espais que presentin variacions significatives dels fluxos de persones, degut a la celebració d'esdeveniments de caràcter especial i elevat aforament, la mitjana diària de la localització que s'utilitzi per la determinació de la TBD es podrà incrementar en una quantitat igual a l'aforament total previst de l'esdeveniment dividit per la durada en dies de l'acció publicitària.”*

1.- En aquest precepte s'estableix la quantificació de l'obligació derivada del fet imposable tipificat a l'article 2 d'aquesta proposta normativa. Amb caràcter general, cal assenyalar que la regulació prevista es fonamenta en els preceptes constitucionals i legals enunciats en aquest Informe. Així doncs, des d'aquesta perspectiva, no s'aprecia cap titlla d'il·legalitat.

2.- En aquest sentit, la proposta normativa regula en els números 1, 2 i 3 els paràmetres i elements de quantificació de la taxa per utilització privativa del domini públic local i incorpora en el número 4 la regulació corresponent al supòsit de fet previst a l' article 2.5 d' aquesta proposta. Cal recordar que aquest darrer precepte suposa una especificació del fet imposable.

Doncs bé, amb caràcter general, la regulació dels números 1, 2 i 3 es limita a actualitzar determinades quanties de la taxa en funció del paràmetre específicament tipificat el que no suposa cap il·legalitat en la mesura que respon a l'exercici de la potestat per establir tributs atribuïda als ens locals. Respecte dels paràmetres que estan en la base de la concreció de les esmentades quanties cal assenyalar que la regulació té com a objecte general adequar-los a la nova redacció realitzada per la pròpia proposta en els diferents preceptes que la conformen i que han estat informats en les pàgines precedents. En conseqüència, pel que fa als números assenyalats no es realitza cap retret de legalitat a la regulació d'aquest fonamental element de les obligacions tributàries.

No obstant l' afirmació general anterior, el Consell Tributari realitza les següents precisions i consideracions sobre les modificacions previstes específicament en el número 2.4, “Regles per a l'aplicació del factor corrector del carrer (FCC)”, en concret la lletra c), últim

paràgraf, i de la nova redacció del número 3 e) de l'article 7 que amb el títol "*Altres aprofitaments subjectes a taxes fixes*" afegeix un nou paràgraf que estableix:

"Aquesta quantitat es considera l'import mínim, a partir del qual els licitadors presentaran una proposta d'alça d'aquest preu en forma de percentatge".

Doncs bé, respecte d'aquesta darrera norma, cal manifestar que no afecta la quota tributària deguda per l'obligat sinó que respon al que preveu l'article 24.1 b) del TRLHL que disposa:

"Cuando se utilicen procedimientos de licitación pública, el importe de la tasa vendrá determinado por el valor económico de la proposición sobre la que recaiga la concesión, autorización o adjudicación".

Aquesta norma, reproduïda a l'article 7.1 de l'OF, no afecta la quantia de la taxa sinó a la forma en què aquesta es pot concretar. En aquest sentit cal afirmar que el límit mínim fixat a l'article 7.3) respon als principis constitucionals que presideixen l'establiment i configuració dels tributs segons determina l'article 31.1 de la CE. En conclusió, no hi cap retret algú de legalitat.

Per altra banda l'article 7.2.4 c), últim paràgraf, estableix una modificació que afecta a la quantia del factor corrector del carrer, FCC, en "*el cas d'ocupació de via pública amb terrasses*" que "*s'aplicarà per a totes les categories de carrer, definides específicament per a aquesta ocupació en el gràfic annex a l'ordenança, acumulativament de conformitat amb el següent escalat, per trams de nombre de taules...*". Aquesta redacció substitueix la actualment en vigor que diu així: "*Als efectes d'aplicació en el cas d'ocupació de la via pública amb Terrasses, el valor FCC:0,80 per a totes les categories de carrer, definides específicament per a aquesta ocupació en el gràfic annex a l'ordenança*" que, si bé es mira, coincideix bàsicament amb la proposta excepte, és clar, el relatiu a les seves quanties, a les bases sobre les quals s'apliquen, així com a la forma en què s'han de practicar; és a dir, a la quantificació de l'anomenat FCC.

A aquests extrems es dediquen les consideracions que segueixen, no sense abans ressaltar que, a propòsit de la redacció encara vigent, aquest Consell va emetre l'Informe de l'expedient 575/19 el qual assenyala que "*Pel que fa a la modificació prevista al darrer incís de la lletra b) de l'apartat 2.4 d'aquest article 7è de la OF cap retret de legalitat mereix aquest criteri pel que fa al factor de correcció. No obstant això, cal advertir que la proposta es remet a les*

categories de carrer "definides específicament per a aquesta ocupació en el gràfic annex a l'ordenança", que és un gràfic que tot i que apareix en el document incorporat a l'expedient consistent en l'Informe Tècnic i Econòmic de la Proposta de revisió de les taxes de terrasses, de 16 de setembre de 2016, del Gerent de l'Institut de Paisatge Urbà i Qualitat de Vida i la Directora de Serveis de Paisatge de l'Institut de Paisatge Urbà i Qualitat de Vida, hauria d'estar incorporat com Annex al text de la Ordenança, en tant que forma part de la mateixa com a text normatiu". Recomanació que es va incorporar a l'OF 3.10 sobre la qual recau aquest Informe.

Doncs bé, d'acord amb els termes delimitats, cal assenyalar en primer lloc que la potestat tributària local inclou l'especificació dels paràmetres i elements de quantificació així com la dels tipus aplicables, en cada cas. En segon lloc que, a aquests efectes, l'article 25 del TRLRHL exigeix que s'incorpori a l'expedient un Informe tècnic econòmic, sobre la base del qual s'adopti l'acord corresponent, que posi de manifest el valor de mercat de la utilitat derivada de la utilització privativa de l'espai públic. Per tant, en aquest cas concret, sembla necessari que ha de quedar de manifest el valor de mercat quina variació justifiqui l'augment de la quota tributària que suposa l'aplicació *"acumulativament de conformitat amb el següent escalat, per trams de nombre de taules..."*, dels coeficients establerts. Trams que atenen al nombre de taules que esdevé així el paràmetre determinant de l'acumulació dels coeficients que corresponguin a cadascun d'ells.

Si s'observa la norma, el coeficient aplicable en un supòsit particular pot suposar un increment de l'import del FCC de més del doble de l'actualment en vigor, apreciació que es confirma si es té en compte l'Informe justificatiu relatiu a la modificació de l'ordenança fiscal 3.10 per l'aprofitament especial o privatiu del domini públic (terrasses i vetlladors) en el qual es declara que *"Al mateix temps, la desaparició de la bonificació excepcional del 75% i l'aplicació del nou escenari progressiu per trams suposarà incrementar la recaptació de la taxa fins als 5.810.537,43 euros, enfront de la previsió actual de 2.059.002,54 euros"*.

Doncs bé, el Consell Tributari considera al respecte que, és exigible l'Informe tècnic econòmic previst a l'article 25 del TRLRHL doncs la regulació proposada suposa una modificació substancial de l'import del FCC com a conseqüència no només de la quantia i forma d'aplicació dels propis coeficients sinó també de la seva previsió respecte d'aquest factor corrector que es denomina precisament FCC. No cal oblidar que l'esmentat informe no només és exigít pel TRLRHL, article 25, sinó també per l'article 20.1 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics en el qual s'estableix que *"Toda propuesta de establecimiento de una nueva tasa o de modificación específica de las cuantías de una*

preexistente deberá incluir, entre los antecedentes y estudios previos para su elaboración, una memoria económico-financiera sobre el coste o valor del recurso o actividad de que se trate y sobre la justificación de la cuantía de la tasa propuesta.

La falta de este requisito determinara la nulidad de pleno derecho de las disposiciones reglamentarias que determinen las cuantías de las tasas”.

Com ja s'ha escrit, no hi ha a l'expedient cap informe tècnic sobre la taxa que ocupa l'atenció del Consell ja que només s'inclou un informe tècnic econòmic l'objecte del qual, segons la seva pròpia denominació, és "la determinació de quantia de la taxa per aprofitament especial del domini públic derivat de la instal·lació de lones publicitàries", sense que es contingui cap referència a la modificació de la quantia de l'element FCC. Aquesta mancança podria suposar la declaració d'il·legalitat de la norma modificada en els termes establerts tant pel TS com pel TSJ de Catalunya. En aquest sentit, la STS de 28 de gener de 2016, Rec.2632/2014 (ECI:TS:2016:139), quin FJ TERCER declara que *“En primer lugar, debemos poner de manifiesto que es esencial al procedimiento de aprobación de Ordenanzas Fiscales que el acuerdo municipal se adopte a la vista del Estudio Económico que, por tanto, debe estar incorporado al expediente administrativo formado al efecto”* i assenyala en el mateix fonament que *“Sobre la importancia del estudio económico financiero ha tenido ocasión de pronunciarse la Sala, habiendo declarado que la ausencia formal del documento así como la insuficiente justificación de los valores de mercado de referencia que justifique el importe de la exacción supone un vicio de nulidad que afecta tanto a la Ordenanza...”*. Declaració que es basa, com s'ha assenyalat, en els articles 25 del TRLRHL i 20.1 de de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

No obstant consta en l'expedient un Informe justificatiu relatiu a la modificació de l'ordenança fiscal 3.10, taxa per l'aprofitament especial o privatiu del domini públic (terrasses i vetlladors). Doncs bé, en aquest informe s'assenyala, pàgina 2, que *“Un cop declarada la finalització de la crisi sanitària derivada de la pandèmia de la COVID-19, esdeveniment que es va verificar amb la declaració del Consell de Ministres de 4 de juliol de 2023, resulta inajornable procedir a l'eliminació de les mesures extraordinàries adoptades en aquest àmbit, que s'han vingut aplicant des de l'any 2020 fins a l'actualitat.”* Considera procedent, a més, actualitzar les quanties d'aquestes taxes per adaptar-les a la *“mitjana de l'Estat espanyol”* en aquests supòsits. Així, sobre la base d'una comparativa respecte de la quantia exigible en determinades ciutats espanyoles i europees, pàgina 3, i partint de la cita d'anàlisis i estudis no incorporats en l'informe, es proposa modificar la norma objecte d'aquest informe *“de forma*

que es pugui anar increment de forma progressiva fins el coeficient FCC previst del 0'8, en funció de la major intensitat de l'ocupació de l'espai públic”, pàgina 4.

Amb aquesta exclusiva justificació es proposa la modificació sobre la qual poden realitzar-se les següents consideracions: a) es pren com a paràmetre per a l'aplicació dels coeficients FCC el nombre de taules de la terrassa com a exclusiu criteri modulador dels mateixos i b) cal recordar que el paràmetre nombre de taules utilitzat per determinar el coeficient FCC ja és tingut en compte en la norma per determinar l'element superfície per a la quantificació de la quota bàsica en el cas de les terrasses (art.7.2.2.e de l'OF).

Considera el Consell Tributari que en l'articulació d'aquesta mesura s'hauria d'haver tingut en compte que la proposta suposa una profunda modificació dels propis coeficients respecte de l'actualment en vigor, que no regula diferents coeficients, ni s'articula a través de trams, ni s'aplica acumulativament. La conseqüència d'aquesta nova regulació dóna lloc a una modificació de la quantia que és un dels supòsits expressament contemplat en l'art.20.1 de la Llei de Taxes per exigir la Memòria econòmic financera sobre la justificació de la quantia de la Taxa proposada. Segons el parer d'aquest Consell l'informe que obra en l'expedient s'hauria de completar amb la motivació adequada i suficient per complir amb el precepte legal en els termes que exigeix la jurisprudència, i en concret, justificar la utilització de l'element de la intensitat i la seva concreta articulació de forma acumulativa en els diferents trams del factor FCC. Així com incorporar a l'expedient els anteriors estudis i informes als quals es remet l'esmentat informe justificatiu per a major claredat, comprensió i seguretat jurídica.

3.- L'article 7.4 de la proposta regula la quota tributària aplicable al nou supòsit de fet especificat a l'article 2.5 de l'ordenança, relatiu a les ocupacions de l'espai públic per lones publicitàries. En aquest sentit s'adapta plenament als articles 20 i 24 del TRLRHL que són, a més, els que fonamenten la redacció de l'article 7.2 de l'Ordenança que estableix que

“Amb caràcter general, sens perjudici de les peculiaritats que determinats aprofitaments puguin establir, la quota tributària de la taxa estarà determinada per la fórmula següent:...”

No cal oblidar que l'article 24.1 a) del TRLRHL disposa que la quantia de les quotes previstes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local s'ha de fixar:

“Con carácter general, tomando como referencia el valor que tendría en el mercado la utilidad derivada de dicha utilización o aprovechamiento, si los bienes afectados no fueran de dominio público. A tal fin, las ordenanzas fiscales podrán señalar en cada caso, atendiendo a la naturaleza específica de la utilización privativa o del aprovechamiento especial de que se trate, los criterios y parámetros que permitan definir el valor de mercado de la utilidad derivada.”

Sobre la base d'aquest precepte s' estableix, en concret, la quantia de la taxa especificada en el número 5 de l'article 2 d' acord amb la regulació establerta en la LGT, articles 49 i següents, en els quals es disposen els mecanismes de determinació de les quotes corresponents així com els elements i paràmetres mitjançant els quals s'han d'especificar aquestes quotes per a cada obligació tributària. Cap dubte de legalitat pot oposar-se des d' aquesta exclusiva finalitat.

No obstant això, el Consell Tributari considera que la norma s'hauria d'adaptar a la configuració jurídica de la quota tributària que en els tributs variables parteix de les bases i els tipus previstos en els articles ja esmentats de la LGT i, en particular, en l'article 24.3 del TRLRHL. En conseqüència s'hauria d'establir, en primer lloc, la regla general de quantificació i, en segon lloc, especificar-se cadascun dels elements que la componen. I si bé s'estableix la primera, de la seva delimitació no es pot deduir de manera clara i precisa els elements, paràmetres i tipus que, si s' escau, concreten la prestació deguda.

La fórmula del càlcul d'aquesta Taxa és:

$$TF = TBD * \text{nombre de dies} * (1+T1) * (1+T2A) * (1+T2B)$$

En particular: a) TF és una sigla sobre la qual la norma no es pronuncia, encara que tot indica que podria ser la quota tributària , b) TBD és el primer element regulat. La seva quantificació parteix de tres components: d' una part l' anomenat “*Mitjana diària impressions*” quin concepte no està definit i, per tant, no clarifica ni el significat dels “*Grups de tarifa en funció de la mitjana diària d'impressions*” ni, es clar, el de la denominada “*Taula*”; d'altra part el component VP que, segons preveu la norma, representa el “*valor de mercat de l'ús publicitari*” però que tampoc defineix el seu contingut limitant-se a establir la seva quantia, 0,011; finalment el 0,1(*gravamen de l'activitat*), tercer component del TBD, quina definició no està regulada expressament en la norma.

En definitiva la quota tributària regula un primer element de quantificació, TBD, que es defineix mitjançant tres components: la “mitjana diària impressions”, el “VP” i el “0,1 (gravamen d’activitat)”. Aquest element està directament quantificat en la norma i s’expressa mitjançant la denominada “Taxa diària”.

El segon element de la prestació deguda té en compte la dimensió temporal del fet imposable i es tradueix en el nombre de dies d’exposició de la publicitat. Finalment es regula, mitjançant les sigles $(1+T1) * (1+T2A * 1+T2B)$, el tercer element de quantificació de la quota, d’acord amb la terminologia legal, amb quina concurrència es determinaria la quota íntegra del tribut. Aquest tercer element es regula de la manera següent:

“Addicionalment, i per tal de regular la intensitat de l’ús publicitari i adequar la tarifa base diària a l’impacte real sobre el paisatge, les Tarifes relacionades a la Taula anterior es veuran incrementades en els següents percentatges:

Definició de teixit urbà especial (TURE): Inclou conjunts especial o emblemàtics, eixos de vianants o de circulació. (...). Coeficient teixit urbà especial tipus 1 (T1). (...) Coeficient teixit urbà especial tipus 2:...”

Mitjançant aquesta norma, doncs, es regulen uns coeficients que tenen en compte la ubicació concreta de la publicitat. És a dir, és un element que té en compte els llocs on aquesta última es realitza i als quals es considera d’especial rellevància. Així sembla desprendre’s dels termes utilitzats en la norma proposada que els associa a la seva “idiosincràsia i reconeixement ciutadà de conjunt...” (T1) i “eixos de vianants i comunicació, eixos representatius, emblemàtics,...” (T2). Se designa amb les sigles T1 (0’15) i T2A (0’10) i, respecte d’aquest últim, s’estableix un nou element, “addicional acumulatiu” (0’10), en funció de la seva situació “ortogonal i xamfrans” i “atenent al seu impacte visual màxim d’algunes localitzacions en funció de la seva orientació”. És a dir, és un element definit en la norma sobre la base de l’especial ubicació i impacte de la publicitat i del qual s’estableix directament la seva quantia .

Com s’ha assenyalat, l’article 25 del TRLHL exigeix l’emissió d’ un Informe tècnic econòmic que “ponga de manifest”, el valor de mercat respecte de la utilització privativa o de l’aprofitament especial del domini públic local, en els termes previstos en l’ article 24.1 a) i b) de l’ esmentat text refós. En el cas concret, aquest informe està incorporat a l’expedient que acompanya la sol·licitud cursada al Consell Tributari i ha estat emès per l’Institut Municipal del Paisatge Urbà i la Qualitat de Vida. Direcció de Serveis de Recursos.

Referent a això cal dir que el TS s'ha pronunciat reiteradament sobre l'abast de l'Informe tècnic econòmic. En efecte, en la sentència 139/2016 de 28 de gener, ja citada, FJ TERCER, s'assenyala que *“La conclusión que se impone, alcanzada de forma constante por la jurisprudencia de esta Sala, es la que la tasa debe adoptarse a la vista del informe técnico-económico, con el que debe guardar la imprescindible coherencia, debiendo aquél poner de manifiesto el valor de mercado”*. I segueix: *“De esta forma, el informe técnico económico o memoria financiera se constituye en instrumento imprescindible para justificar el establecimiento de la tasa, y en el medio adecuado, en lo que ahora nos interesa, para justificar las cuantías propuestas, bajo el parámetro de la equivalencia, en referencia al valor que en el mercado tendría la utilidad derivada de la utilización o aprovechamiento si no fueran los bienes de dominio público”*.

És a dir, l'Informe tècnic econòmic és la base en la qual se sustenta l'articulació de la quota tributària. En aquest sentit cal afirmar que la regulació d'aquesta última, en aquest cas concret, és reflex del contingut de l'Informe.

Ara bé, qüestió diferent és si l'esmentat contingut s'adapta així mateix a les exigències concretes requerides per l'esmentat article 25 del TRLRHL en els termes assenyalats pel mateix TS. Així, afirma que: *“La cuantificación de la tasa, por tanto, es una materia que escapa a la discrecionalidad administrativa, y cuya determinación se hace girar en función de la utilidad o aprovechamiento a obtener, por lo que resulta evidente que los factores y parámetros a tener en cuenta y valorar serán aquellos vinculados a dicha utilidad o aprovechamiento”*. És a dir, conclou l'Alt Tribunal en la mateixa sentència i fonament jurídic, que *“Sobre la importancia del estudio Económico Financiero ha tenido ocasión de pronunciarse la Sala, habiendo declarado que la ausencia formal del documento así como la insuficiente justificación de los valores de mercado de referencia que justifique el importe de la exacción supone un vicio de nulidad que afecta tanto a la propia Ordenanza como a las liquidaciones giradas en su aplicación”*.

Doncs bé, d'acord amb aquesta declaració, es considera que l'Informe respon al mandat de l'article 25 del TRLRHL de manera suficient en la mesura que fixa els elements bàsics que permeten la quantificació de la taxa que s'articulen al voltant de l'anomenada *“intensitat d'ús”* i del *“valor de mercat de l'ús publicitari”*.

Respecte del primer cal assenyalar que es basa en el flux de persones existent en un espai i temps concrets, al municipi de Barcelona. Sobre el seu règim, el Consell Tributari entén que

no es justifica de forma clara ni l'espai delimitat, que no està identificat, ni la unitat de temps escollida per quantificar el flux de persones. Apareix a l'informe una sèrie de gràfics que determinen uns perímetres sense concreció ni cap identificació sense que es puguin conèixer els àmbits espacials delimitats. Si s'escou, s'haurien d'incorporar al mateix text normatiu, a través d'un annex, ja que són elements fonamentals per a la quantificació de la taxa amb la consegüent identificació del seu abast.

Quant a la unitat de temps tampoc es justifica l'elegit, sis mesos (octubre de 2021-març de 2022), ni les conseqüències que té en la quantificació del tribut.

Respecte de l'element "*valor de mercat de l'ús publicitari*" se considera en el propi Informe que "Per tal de transformar el nombre potencial d'impressions en una valoració econòmica de l'ús de la publicitat sobre les bastides d'obra s'ha utilitzat un coeficient multiplicador. La font d'informació principal utilitzada per a la determinació del coeficient ha estat un benchmark de tarifes de màrqueting exterior i digital. El conjunt d'informació obtinguda ha permès situar el valor mitjà del coeficient multiplicador o valor publicitari (VP) en 0,011 E. Aquest anàlisi ha estat validat mitjançant la realització de diferents entrevistes amb especialistes del sector". Dels termes emprats en el citat informe es desprèn que la justificació d'aquest element fonamental en la quantificació de la quota i dels elements tinguts en compte per establir la seva quantia en el 0,011 no és suficientment expressiva.

E) Art. 8è. Reduccions de la taxa.

- 1.
2. *L'import de la taxa es redueix un 90 per 100 quan la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic sigui realitzat directament per entitats sense ànim de lucre (ESAL) i el fi immediat sigui el desenvolupament d'activitats d'interès general que constitueixen el seu objecte social o finalitat, en cas de no reunir algun dels requisits a), c), d, e), f), o g) de l'article 3.10.*
- 3.
4. *L'import de la taxa es redueix un 90 per 100 quan la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic **previst a l'article 7.3 lletra a) amb finalitat immediata de realitzar rodatges, filmacions o fotografies** que es puguin valorar d'interès general per sobre del seu interès comercial i publicitari. Per tal de valorar l'interès general **de rodatges, filmacions o fotografies** per sobre del seu interès comercial i publicitari i que es pugui aplicar la reducció proposada, la Presidència de l'ICUB ha de dictar prèviament a la liquidació, una resolució establint aquest interès.*
5. *L'import de la taxa es redueix en un 75 per 100 en les reserves de tipus B, detallades a l'article 7è, apartat 2.2 h), (encotxament, desentoxament i transport de persones) sempre que siguin per a facilitar encotxament– desentoxament per a assistència a actes culturals, esportius i/o lúdics organitzats per escoles, clubs*

esportius, residències i/o casals de gent gran i que la durada de la reserva no excedeixi d'una hora. Per a gaudir d'aquesta reducció caldrà justificar documentalment la titularitat de l'organitzador de l'esdeveniment.

Cap problema s'adverteix respecte de la proposta de modificació d'aquest precepte. Així les previstes en els números 2 i 4 tenen com a finalitat la seva adaptació al règim de la quota regulat a l'article 7.

La incorporació del supòsit de reducció previst en el número 5 respon a la previsió de l'article 24.4 del TRLRHL i consta l'informe justificatiu.

F) *“Art. 9è. Normes de gestió.*

1. (.../...)
2. (.../...)
3. *Les taxes per aprofitament especial dels caixers automàtics regulada en la lletra h) de l'article 7è, apartat 3r, seran objecte d'una autoliquidació anual en el termini que estableixi el calendari de cobraments aprovat per l'Ajuntament. ~~En el supòsit que l'inici de l'aprofitament especial es produís amb posterioritat a la finalització del període d'autoliquidació anual, el/la contribuent haurà de presentar, en el termini de 30 dies hàbils comptadors des de l'inici de l'aprofitament, una autoliquidació pel període comprès entre la data d'inici i el 31 de desembre.~~”*

Cap problema planteja la supressió del paràgraf assenyalat en la proposta normativa. Segons s'assenyala en la motivació de la mateixa, emesa en el document incorporat a l'expedient "Es proposa per part dels òrgans de gestió tributària l'eliminació de de l'incís final d'aquest precepte, d'acord amb la modificació del calendari fiscal d'aquesta taxa, que es liquidarà un cop hagi finalitzat el període tributari, evitant així les possibles devolucions que es puguin originar en aquest àmbit".

La resta de modificacions no susciten observacions per part del Consell.

IV.- Conclusió

Un cop considerades les observacions i precisions realitzades i tinguts en compte els advertiments assenyalats, pot continuar la tramitació de l'ordenança projectada.”

El secretari del Consell Tributari

PEDRO JAVIER
MORALES
MONTROYA - DNI
(TCAT)

Signat digitalment per
PEDRO JAVIER
MORALES MONTROYA -
DNI [REDACTED] (TCAT)
Data: 2023.10.05
10:44:53 +02'00'